

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto seuerino episcopo. Cap[itulum]. Iviij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Fo. xxxij.

De sancto Severino abbate. Cap. lvi.

Severinus abbas tēpore quo Artia rex hunorū defunctus est: in vtraq; pannonia et finibus danubij reb; turbatis: ac inter filios eius p regno obtinendo initio certamine de partibus orientis aduentēs in vicinia norici ripensis et pannonicorū paruo oppido: qd astaris dicit: morabat: agens angelicā vitā et tradens apostolicā doctrinā. hic spm; pphecie mirabile noscī habuisse. Nam subuersionē dicit oppidi ppter ciuū peccata dudū ante p̄dixit: et ciuib; eidē illudentib; inde discessit. Quo abente die et hora: quib; p̄dixerat: oppidū a barbaris subuersus est. Inde ad aliud castrū: qd dicit cōmagonis declinauit: qd a barbaris intus exstertibus: xpianisq; dominātib;: arctissima custodia seruabatur: nullo ingredi vel egredi p̄misso. Ipse autē nemē interrogare oppidū intravit et xpianis int; existentib; salutē p̄misit: et triduanam penitentia induxit. Die hō tertio facto martyro terremotu barbari deterrēt de oppido fugiētes: et subsidū ciuib; intrinsecus aduenisse putātes: nocte supueniēte se alterutrū hostes etiam stimātes mutuo seipos cedebāt. **E**iusmodi famulians: quā famēs opp̄serat: eo q̄ hyemis tpe danubio congelato victualia nauib; iuxta moe eodē deferrī nō valebāt: oratōe facta et glacie intēpestine resoluta nauib; victualib; onustis aduētiētib; ab inopia liberauit. Lūq; barbarorū rabies oīa loca occuparet: quocūq; sc̄tus int̄rosbar oppidū: illud ab incurſu hostiū deus eruebat. **I**n castello cullulo locustas a cunctis: quos repleuerāt agris excussit: solo agro vni; ciuis excepto: eo q̄ ab eo monit; ad ecclesiam vna secū: ceteris cūctis ciuib; ad orationē pergerib;: venire contēpit. **I**n ioufaco oppido mulierē seminecē incolumē tradidit. **E**t prosum de mediolano sibi adductū a lep̄a mūdauit. **B**onū monachū barbarū natione ab oculo infirmitate curauit: et alia insignia miracula fecit. Die sui obit; triennio ante p̄dixit: et se defunctū inde transferri mādauit: eo q̄ ciuitas infestatione barbarica fuerat subuertēda: qd vt p̄dixerat per oīa euenit. Sicq; in monasterio: qd ipse cōstruxerat apud oppidū norici cū sub rege rugorū feuba in pace q̄nit. vi. idus ianuarij. Corpūq; ei; vt mādauerat translatū est multis miraculis clarēs. Et in castello luculano qd ē litalia ap̄d ciuitatē neapolī p manū sancti victoris ep̄i iussu gelasij pape locatū est: vbi in eius noie monasteriū est constructum.

De sancto severino episcopo. Cap. lvii.

Severinus episcopus neapolitanus fuit: et frater beati martyris victorini ep̄i picrauonē. de quo dicit in eius festo quarto noī. nouēbris.

Qui severinus post multarū virtutum ppetrationem et sanctitātū insignia: q̄nit in pace sanctitate plen; vi. idus ianuarij. hec ado.

De sancta Martiana virgine et martyre. Cap. lviii.

Martiana virgo et martyr et in suegritana fuit: q̄ ventēs cesaream: et videns in platea simulachrū otane confregit. Propter quod a iudicis detēta: cesa: et ad ipm̄ deducta est. Quam iudex in loco publico expositam gladiatori cuiādam illudendaz tradidit. Qui dū nocte ad ipsam ingredi veller: partes diuinitus se in terposuit: et ne ad eaz accedere posset. p̄hibuit. Tradit secūdo et tertio viris: et eis sicut et p̄mo similr contingit. Deinde in harena bestijs subicitur: q̄ primū leo mansuetus effectus lingere cepit. Sed de consilio Bindarij archisynagogi iudeorū laxatur sibi taurus indomitus: qui oculum quidē virginis eruit: quam postmodum leopardus discerpam lacerauit. Sicq; immaculatum christo spiritum reddidit. Cuius corpus a fidelibus in ipsa ciuitate sepultum est. Dū autē archisynagogus domū rediisset: igne celesti cū omni familia et domo consumpt; est: que domus nunq; deinceps permanere potuit: sed in miraculū testimonium pluries reparata semper corruit. Passa est autē virgo christi. v. idus ianuarij.

De sancto Marcellino ep̄o. Cap. lix.

Marcellinus episcopus anconitanus venerabilis vite fuit: cuius gressum dolore nimio podagra coraxerat: estq; familiares sui: sic vbi necesse esset: in manibus ferebant. Quadam hō die per culpam incurie ciuitas anconitana succensa est. Lūq; vehementer arderet: cucurrerunt omnes: vt ignem extinguerēt: certatimq; prociētibus aquam: sic flamma excreuerat: vt totius vrbis incendium minari videretur. Lūq; ignis iam partem vrbis non modicam consumpsisset: et obistere nullus valeret: deductus in manibus episcopus familiaribus se portantibus: precepit vt contra ignem illum ponerent: quod et factum est: et ibidez positus est: vbi flamma ardentius incuberet. Lepit autē miro modo in se incendium retorqueri: ac si sui impetus reflexione clamaret: se episcopum transire nō posse. Sicq; flamma illo termino refrenata in semetipsa refriguit: et vitra cōtingere quicq; edificij non presumpsit. Quēnit autē in pace sanctus episcopus. v. idus ianuarij. hec Breg; primo dialog. cap. vi.

De sancto Paulo primo heremita. Cap. lx.